

Izhaja razen ponedeljka in dneva po prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
(začasno še tudi 13.321)

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din.

Oglasi: prostor 1x87 mm 1 Din
Maloglasi: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priložijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so poštn. proste.

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Za konsolidacijsko točko.

[Dopis iz Zasipa pri Bledu.]

Popolnoma se strinjam z objavo članka v 78. šte. »Napreja«, ki nosi naslov »Vsem poštenim proletarcem na obeh straneh«. Priznati pa moram, da ne soglašam popolnoma ne samo s tem člankom, ki predlaga združitev vseh poštenih socialistov, ampak se ne strinjam popolnoma tudi z drugimi, ki jih je že toliko izšlo v »Napreju«. To pa ne zato, ker so predlagali združitev, pač pa zato, ker z besedami: »združimo se na ta ali oni pravilnik«, ne bo pridobil noben socialist, ki stoji danes zunaj gibanja. Saj ne eni ne drugi ne poznajo svojega pravilnika, kako bi poznali potem nasprotnega!

Čvrsto sem prepričan, če bi poznali člani obeh skupin popolnoma pravilnike obeh skupin, da ne bi soglašali v polnem obsegu žnjimi. To pa ne zato, ker so enega postavili delavci in njihovi zastopniki — za drugega ne vem, kdo ga je postavil, ker nisem član nobene skupine — ampak zato, ker sta si v nasprotju. Od tega, nasprotja črpajo seveda le kapitalistični agenti svoje uspehe ter povečavajo kaos v delavskih vrstah in ga bodo tako dolgo, dokler jim delavci sami tega ne preprečijo. Delavci pa v sedanjem času kaosa ne znajo dobiti pravega cilja, ker so zelo nazadnjaškega duha.

Nazadnjaško pa je delavstvo zato, ker izhaja eno kakor drugo glasilo za izobrazbo v premsjhnem obsegu in še tisti prostor morajo porabiti za boj delavca proti posameznikom, delavske zavednosti proti večji masi nezavednih ljudi. Pomislite pa, sodrugi, kako bi bilo, če bi bile združene vse socialistične skupine v Sloveniji, moralno in materialno! Zmognih ljudi imamo tudi toliko, da se nam ni treba tepsti za kakoga korupnega vodjo, ki hoče biti najpametnejši. Če mu pa kdo pove kakšno pametno besedo ali pa stavi naz za delavstvo koristen predlog, se mu zdi pod častjo, uvaževati ga namesto da bi bil hvaležen za naklonjenost tuje pomoči. In rajši izstopi iz organizacije, v kateri čuti, da ne bo mogel vse po svoje komandirati in gre rajši tja, kjer misli, da ga ne bodo delavci učili socialistično živeti. Takšne ljudi, ki niso nikoli živeli niti v smislu začetnega socializma, bo tudi težko česa naučiti. Uverjen sem, da je veliko težje naučiti jih živeti, kakor določa socialistični program, nega pa delavca, ki še spi spanja pravičnega. Nič za to, če kažejo takšni voditelji precejšno stopnjo morale, verjeti je treba le v dejanja. Zato, sodrugi in sodružice, združimo se sami, ker takšni nas mislijo razdružiti prej ali slej, če ne bomo po njihovi volji.

Da pa ne bo to brez koristi, dovolite mi, da stavim formalni predlog. Prišel sem po dolgem premišljevanju da zaključka, da če se bomo združe-

vali tako, kakor da bi šele uvajali soc. idejo, bomo še dolgo, dolgo brez uspehov. Organizacije imamo, ki pravijo, da so socialistične, zato je treba, da se združimo korporativno na eno močno koncentracijsko točko, da se bo v resnici lahko imenovali rdeči veletok, ko bomo vsi enotni po duhu.

Predlog.

a) Združjenje naj se izvrši v najkrajšem času oz. pred predstoječimi volitvami, ki se obetajo po nekih bogovih zaradi politične krize, da bo proletarijat z združenimi močmi nastopil za svoje ideje.

b) Zedinjenje naj izvršijo organizacije obeh skupin, ne pa voditelji.

c) Ker je zapreka združitve le preslabo poznanje pravilnika na obeh straneh, kljub temu, da je mnogo natisnjenih, naj pošlje vsaka organizacija »Naprejeve« skupine po en pravilnik v najbližje področje krajevni organizaciji »Socialistove« skupine. Če pa pravilnikov primanjkuje, naj poskrbi za to uprava lista. Isto naj izvrši »Socialistova« skupina takoj, ko »Socialist« objavi svoje organizacije, da se bo »Naprejeva« skupina vedela po tem ravnati.

d) Pravilnik naj se predebatira na članskih sestankih krajevnih organizacij.

e) Ko bodo krajevne organizacije podrobno preštudirale pravilnike, naj se uspehi objavijo v tisku.

f) Potem pa naj se skliče skupni kongres na sledečih točkah, če bo to zahtevala ena tretjina krajevnih organizacij oz. članov paritetno.

g) Kongres naj skliče dve najmočnejši krajevni organizaciji, ena »Socialistova«, ena »Naprejeva«. Predsednik kongresa naj se izvoli iz najmočnejše organizacije, enako naj se izvoli verificacijski odbor.

h) Na kongres pa naj pošlje vsaka organizacija do 30 članov po enega delegata, za vsakih nadaljnjih 30 članov tudi po enega.

i) Vsak delegat pa naj ima toliko glasov, kolikor članov zastopa. Zastopane naj bodo tiste organizacije, katere so obračunale za zadnja dva meseca, stroške naj trpijo organizacije same.

Ta predlog je nekoliko pomanjkljiv, ker sem se opiral sam na svojo moč. Zato prosim vse sodrugi, v kolikor ne soglašajo žnjim, naj izrazijo svoje želje.

Kdor je za zedinjenje ga bo podprl z vsemi močmi.

V. Bregant.

[Ur.: Tako je. To bi bil enkrat predlog, ki dopušča možnost diskusije, zato ker ne nasprotuje kakor n. pr. Krušičev predlog absolutno nedotajljivim načelom kakor načelu javnosti in tudi temu ne nasprotuje da bi se zedinjevalna akcija najprvo obravnavala na bližnjem kongresu naše stranke. Delavci naj le pridno debatirajo in pišejo o tem predlogu. Sodrugu Bregantu, ki po vsem videzu precej premišljuje, pa odgovarjamo z naše strani podobno

kakor smo odgovorili s. Kamniku iz Zagorja na članek, ki ga s. B. omenja čisto v začetku svojega dopisa. Prosimo ga, naj še te besede dobro premisli:

Vsako zedinjenje med proletariatom, ki ni organiziran, je prazen napor, zato pa tudi on tako dobro zahteva, naj tisti pri »Socialistu« z javno objavo dokažejo, da obstajajo in da so organizirani. Ker tega do zdaj niso delali, smo trdili, da tam organizacij ni, da so sami voditelji z neorganizirano čredo za seboj in smo se seveda zedinjenja žnjimi odločno branili. Naša stranka je pa svojo organizirano moč — in naj je bila še tako majhna vedno objavljala, s tem je dajala dokaz, da v resnici živi, ker če hočeš črno na belem pred vsemi očmi s šlevilkami slepariti, bo prišlo sleparstvo kmalu na dan. Toda do danes se niti Koruaoenci niso upali podvomiti o pravilnosti naših števil, o resničnosti naše eksistence, oni so nas torej kot organizacijo morali priznavati, čeprav jih mi nismo. To je pa videlo delavstvo tudi, zato je neprenehoma — četudi počasi — vstopato v našo organizacijo, zato je število naših organizacij vsak mesec raslo, zato smo dosegli v zadnjem mesecu približno 40 organizacij s 1048 rednih članov, ko smo imeli pred kakim letom po Korenovem puču samo kakih 20 organizacij s približno 700 člani. To se pravi, da se delavstvo praktično zedinjuje in da ga je vedno več, ki spoznava, da je edino ta način zedinjevanja pravilen. To se pravi, da bo delavstvo, ki je že zedinjeno, z odločnostjo zavrnilo vsako zedinjenje, pri katerem naj bi odločevali neorganizirani delavci, pri katerem naj bi dosedaj neorganizirani in zato napolnjeni ne popolnoma nezavedni delavci pobasali v svojo malho in v svoji nezavednosti uničili še tisto malo, kar so si zavedni skupaj spravili. Iz tega sledi, da mora biti vsak, kdor hoče k zedinjenju pomagati, najprvo še sam javno organiziran. Sodr. Bregant, sam praviš, da še nisi pri nobeni politični skupini organiziran. Izvajaj iz naših besed konsekvence in vstopi v organizacijo. Če je v tvojem kraju ni, ti je na razpolago naša organizacija »Centrala«: če je v tvojem kraju še kaj drugih delavcev brez organizacije, ki se pa hočejo zediniti — in o tem ne dvomimo — potem se žnjimi pomeni in ustanovi javno organizacijo SSJ. Tako bo potem stranka po tvoji zaslugi prihodnji mesec lahko izkazala ne samo 1048, temveč morda že 1100 rednih članov in ker bodo drugi čakavci v drugih krajih sledili tvojemu vzgledu — le vzgledi vlečejo! — bo mogoče štela že 1200, mogoče 1500 članov. Nato pojde od meseca do meseca vedno bolj naprej, morda bomo imeli ob koncu leta že 3000 članov prihodnje leto že 10.000 — če pojde tako hitro bomo v kratkih letih že imeli vlado v svojih rokah — brez korumpiranih voditeljev, delavci sami bodo odločevali potom svojih organizacij, tako kakor danes v stranki organizacije od-

UPTON SINCLAIR.

113. nadalj.

France Kremen.

(Po avtoriziranem prevodu Ivana Moleka.)

Da, dva ameriška vojaka sta bila v jami, France jih je videl že toliko tisočev, da ni najmanj dvomil o tem. Američani so bili v primeri z blatom ometanimi, izčrpanimi in zaraščenimi Francozi kakor iz škatljice vzeti vojaki: gladko obriti, drobni kolki in tisoč drugih podrobnosti je pričalo, da dom je dom — in France se je naenkrat počutil kakor doma! In tista krasna podjetniška preciznost teh vojakov iz škatljice! Niti besedice niso zinili, nikamor niso pogledali, enostavno so se vrgli na rob luknje, nastavili puške in pričeli z delom. France ni videl — toda na obrazih Američanov je lahko čital, da ne streljata zastonj; nekaj sta zadevala! Kmalu sta skočila k njima še dva ameriška vojaka. Ne da bi se zmenila za koga, sta se naslonila in pričela streljati. Ko je četvorici zmenjkalo nabojev, je eden vstal in zavpil. Pritekel je mož z veliko torbo in jih založil z naboji.

Nekaj minut pozneje so prisli še trije Američani s puškami. Vsekakor ni bilo več dosti Nemcev v bližini, kajti fantje so se pričeli pogovarjati.

»Rekli so nam, da naj držimo črto tam zadaj, pa kdo bi se vzdržal, da ne bi šel dalje.«

»Pred nami je še dosti Nemcev. Dajmo jih.«
»Boljše zdaj kakor pozneje.«

»Ti ostani tu in si obveži prst,« je rekel prvi svojemu sosedu, ampak ta je odgovoril norčevaje, da naj oni rajši obvežejo svoje prste.

Nato je eden izmed njih pogledal okoli sebe in opazil Franceta.

»Lej ga, tukaj je Jenk [Američan]! Kaj pa delaš tu?«

»Jaz sem motociklist; poslali so me z zemljevidi k neki bateriji, ki je najbrž že ujeta,« je odgovoril Kremen.

»Ti si ranjen,« je dejal drugi.
»Malo,« je pojasnil mali strojnik, kakor da se hoče opravičiti, »ampak to je že dolgo.«

»Pojdi nazaj. Mi smo tukaj — in vse bo dobro.«

Ni govoril babato, marveč iz trdnega prepričanja, kakor da drugače ne more biti. Američani so prišli — in zdaj morajo Nemci bežati. France ga je pogledal. Bil je mlad fant, še skoraj deček rdečih lic, piščavega nosa in širokih, režečih se ust, toda njemu — Kremenu — se je zdel najlepši fant, kar jih je prišlo iz Združenih držav severnoameriških.

»Ali lahko hodiš?« je nadaljeval fant.
»Seveda.«

»Kaj pa tile Francozi? Ali razumeš njihov jezik?«

Ko je France odkimal, se je vojak okrenil h kosmatincem. »Ne potrebujemo vas več, pojdite!« Možeje so ga debelo gledali. »Parlez vous francais!« [Govorite francosko?]

»Oui! Oui! [Da!] so vzkliknili Francozje so-glasno.

»Pojdite torej, idite domov! Naspite se! Počivajte! Mi natepemo Hune!«

Ker možeje niso razumeli te vrste francoščine, se niso hoteli ganiti. Fant jih je cukal za cape, vlekel za noge, kazal z roko v ozadje in se režal s širokimi ustmi.

»Domov! Dobro ste naredili, fantje! Ni vas treba več! Amerika, Amerika!«

Te besede so morale biti jasne. Amerika je tukaj in za Francijo jo vojna končana. Bradati razcapanci so pogledali iz jame in zagledali roje Američanov, ki so prodirali skozi gozd in streljali na sakramenske »boše«. Bradacem so se zjasnili obrazi; ozrli so se v rdečeličnega fanta in njih pogled je izražal hvaležnost psa. Pobrali so puške in druge stvari in počasi odkorakali ter pomagali Francetu, ki se je naenkrat počutil zelo slabega in prijel ga je hud glavobol.

[Dalje prih.]

ločujejo. ne pa posamezniki, ki so podvrženi raznim vplivom in tudi neznačajnosti. Če bodo Breganti tako delali, namreč za organizacijo vsak v svojem kraju, namesto da ključno kot neorganizirani proletarci po zedinjenju med nami in skupino, o kateri mi pravimo, da je ni, in tudi sama pravi, da je ni, ker si ne upa javno se izkazovati, potem se bodo Breganti morda tudi naučili razumeti, da je vsaka nervoznost pred volitvami čisto brezplodna. Če se bomo organizatorično zedinjevali vsi, potem homo zmagali, Če bomo čakali s prekrizanimi rokami, potem homo pač propadli, nobena sila na svetu ne bo mogla tega preprečiti. Zapomni si, s. Bregant: Tudi če bi brez organizacij dobili vse poslance, kar jih gre v skupščino, bi propadli. Zakaj? Na to naj ti kdo izmed naših organiziranih proletarcev v „Napreju“ odgovori!

Kdo se je izpremenil?

S. Krušič je govoril na celjskem kongresu sledeče [po „Napreju“ št. 18 z dne 23. jan. 1923]. Naša stranka je stranka proletarcev, zato se hočemo zediniti s proletarci, ne pa s posameznimi osebami. [Čita resolucijo]:

Trboveljska krajevna politična organizacija predlaga zboru naslednjo resolucijo, ki jo bom prečital celo, čeprav deloma ne spada sem:

O organizaciji in taktiki, kakor tudi o pisavi strankinega glasila „Naprej“ konstatiramo sledeče: 1. Načelstvo in pokrajinski odbor naprošamo, da še nadalje vztrajata, kakor dosedaj, na izvedbi štatusa, ne oziraje se na pisavo malomeščanskih listov „Zarje“, „Enakosti“ in „Volksstimme“, čeprav se razvijejo socialistične, ker edino s štatutom, katerega je sprejela najvišja inštanca, strankin zbor je podano jamstvo, da ostane stranka od posameznikov neodvisna. 2. Pisava lista „Napreja“ je v splošnem zadovoljiva, ker brez vsake zakulisne politike v vseh ozirih javno zastopa strankine interese, ne oziraje se na levo in desno, če je to posamezniku všeč ali ne, ker socialisti se borimo za družbo ne za posameznike. 3. Vendar pa želi krajevna politična organizacija v Trbovljah, da se strankino glasilo kar najbolj izpopolni in razširi ter postavi na čim višji nivo, in priporoča strankinemu vodstvu, da da iniciativo vsem kraj. pol. org. da vsaka v svojem okraju priredi diskusije oziroma članska zborovanja z dnevnim redom: važnost strankinega tiska.

To resolucijo je sklenila trboveljska organizacija soglasno. Radi posameznikov se mi ne maramo prekljati. Če glavni odbor ne napravi nič, pa napravimo sami v Sloveniji. Kdor hoče biti socialist, naj vstopi v stranko, za nobenega ne poznamo izjem. Tudi v strokovnih organizacijah se ne priznavajo stara pravice, če jih kdo zapravi. Po delu sodimo in bomo sodili. Če bomo pa iskali postransko pot, bomo kmalu zašli zopet drugam in se začeli zopet potapljati.

Razno.

Na novosadski žitni borzi se položaj čedalje slabša. Tuji agenti še vedno pokupujejo novo pšenico in jo izvažajo čez mejo. Zato je pričakovati, da pojde nje cena čez 400 Din na 420 Din. V razmerju s to ceno, bi poskočila cena moka na 600 Din. V Beograd ni „zaenkrat“ — buržujski listi pravijo „zaenkrat“ — odpotovala nobena delegacija, da opozori trgovinsko ministrstvo na nevarnosti naglega porasika žitnih cen in da bi zahtevala zbrano izvoza za novo žito in moko. Gospodje domači žitni špekulantje že dobro vedo, zakaj ne gredo v Beograd. Dobičke delajo lahko doma tudi in brez vsake zabrane. — V zvezi z večerajšjo notico moramo popraviti, da vlada ni odpravila izvozne carine za žito popolnoma, temveč jo je znižala za 50%. Kdor zna misliti, si seveda vseeno ne bo rekel, da je greh naših odgovornih pastirjev zavoljo tega za 50% manjši. — Ogrski ministrski svet je določil, da se na Ogrskem izvozne carine sploh ukinejo. 20. tm. pa je stopil v veljavo jugoslovanski-madžarski dogovor, da tranzitni [prehodni] promet med obema državama ne bo več pod carinskim nadzorstvom. To se pravi, da se vsi hudiči družijo zato, da nam bo življenje tem bolj grenko.

V Subotici je odkrila policija neko družbo, ki je ponarejala poštne znamke s sliko kralja Petra na bojišču, ki so bile tiskane še med vojno v Beogradu. Večje množine teh ponarejenih znamk so našli pri subotičkih in samoborskih trgovcih. V afero so zapletene različne odločujoče osebnosti, tako tudi predsednik subotičkega okrožnega sodišča Milan Magarašević. Ugotovljeno je, da so se ponarejevalci posluževali originalnega ključa. Kdo jim ga je pa dal? Tudi to rešiti bo zelo zanimivo.

O orjunaških izgedih so bila na beograjska „pristojna mesta“ predložena dokumentirana poročila. In s tem je zadeva položena ad acta.

V okolici Skoplja so se pojavile kobilice v izredno velikem številu in povzročajo ogromno škodo. Na lice mesta se je podal zastopnik poljedelskega ministrstva, da oceni škodo in odredi, kar je potrebno za pobijanje neprijetnih požeruhov. — Če pošljejo naši ministri volje zastopnike nad kobilice, potem jo morajo kobilice pač kar najhitreje odkuriti. Ali pa gledu crkuniti.

Enega izmed Matteottijevih morilcev so prijeli v južnoameriški republiki Urugvaj. Poročajo,

da je nastal v preiskavi zaradi tega umora nov preobrat, da so začeli obtoženci odkrito izpovedovati način, kako je bil Matteotti umorjen. Tudi poročajo v zadnjih dneh, da so izsledili kraj, kjer je bil pokopan. Njegovega trupla sicer še niso našli, pač pa vedo, da je nekje med Rimom in njegovim pristaniščem Ostio. Po drugi strani pa poročajo, da je preiskava že toliko „dozorela“ da je sodišče krivdo zaradi umora zvrčati na — boljševisko čeko. Eden izmed morilcev, Viola, je bil namreč haje plačan tudi z ruskim denarjem. Čudnega bi to ne bilo nič, saj nacionalizem marsikatere reči naenkrat prenese. Samo fašizem ne bo za to nič bolj pošten izgledal.

V kupoli cerkve sv. Petra v Rimu so se pojavile, kakor poročajo ameriški listi, do 10 metrov dolge in zelo široke razpoke. Te razpoke so nastale že prej, pa so bile površno zamazane. Zdaj grozi nevarnost, da se kupola sesuje. Vatikanski krogi te vesti zavračajo, pa je razumljivo, da jih morajo zavračati. Kupola sv. Petra je katoliški cerkvi namreč simbol tiste svetopisemske skale, na kateri je zgrajena „Jezusova“ cerkev. Če gre ta skala v franže, gre seveda cerkev za njo, Nam seveda ni do simbolov. Mi vemo, da pojde cerkev v franže, pa če bo skala šla žnjo ali ne.

Ameriški državni tajnik Hughes je prispel v Evropo, da pripravi tla za novo razorožitveno konferenco.

Kupujte čevlje samo z znamko „Peko“.

Alojzij Leskošek:

K strokovnemu kongresu v Sloveniji.

II.

Spojitev malih društev v velike industrijske organizacije je tudi s strogo marksističnega stališča potrebna, da se odpravi poklicni egoizem in se uvede gledanje na splošni interes delavskega gibanja. To je napredek, ne samo številčni na članih, temveč je že ugotovljeno po Marksu in Engelsu, da postajajo strokovne organizacije tako zrele, ker niso samo postale večje, ampak so tudi moralno kos svojim velikim nalogam.

Nič ni bolj jasnega kakor koncentracija kapitala, ekonomski razvoj kapitalističnega družabnega reda. Ta vodi k ustanavljanju velikih industrijskih podjetij, pa tudi zaposleno delavstvo v različnih poklicnih društvih (Berufsorganisationen) k spojitvi do večjih skupnih organizacij v enem podjetju, s čimer se odpravljajo posamezni stanovski interesi, na njih mesto nastopa skupen interes vsega delavstva.

Koncentraciji kapitala mora logično slediti koncentracija delavne moči, morajo se ji spojene moči strokovnih organizacij v brambo postaviti.

Organizacije proletariata niso v svoji obliki ali načinu nikakor neizpremenljive, temveč morajo svoj način in taktiko vedno spreminjati napram menjajočim se razmeram v razrednem boju. Koncentracija strokovnih organizacij ni nič drugega kakor prilagodjenje novemu ekonomskemu razvoju kapitalistične družbe.

Razredni boj je tako vsestranski kakor socialno življenje samo. On se mora voditi na političnem polju proti meščanski državni upravi oz. vladi, na gospodarskem polju pa proti trgovskemu, proti finančnemu kapitalu in proti zasebni lastnini v občeh. Za vodstvo tega boja potrebuje proletariati svoje organizacije, stranko, strokovno in gospodarsko produktivno organizacijo, kakor tudi kulturno, to šele tvori praktično izpopolnitev teoretičnega znanstvenega socializma.

Sedaj nastane vprašanje ali je delala sedanja Strokovna komisija po teh smernicah. Ali je ustanovila kako gospodarsko produktivno zadrugo? Ali je delala na to, da se mala društva spojuje? Odgovor je kratak: nič tega ni ukrenila, nasprotno celo ovirala je spojitve strokovnih organizacij. Namesto tega se je spuščala po svojih voditeljih v strankarske spore. Radi oportunitizma nekaterih ljudi, na ljubo par osebam zlasti v Mariboru so strokovni voditelji riskirali in podpirali s strokovnim aparatom celo razkol v stranki, ki je edina hrbenica razrednega boja v državi, in dajali oportunistom potuho za razkol s tem, da so odstopili razkolnikom še prostore in delavne sile.

Za delegate, ki bodo kongres posetili, je velike važnosti, da bodo znali to delovanje oceniti in da bodo zahtevali od svojih voditeljev več stvarnega dela za emancipacijo proletariata, kakor se ga je v preteklih letih izvršilo, zlasti pa naj delegati predlagajo in sklepajo, da se imajo združiti vsa mala društva. V to svrhu predlagam:

1. Principialno se naj uvedeta za Slovenijo dva oblasna odbora GRSJ s sedežem v Ljubljani in Mariboru.

2. Vse delavstvo, ki je zaposleno bodisi v cementni tovarni, steklarni ali kakih drugih gradbenih stroki, ki je včlanjena pri Osred. društvu kem. del. v Mostah se naj odstopi Splošni del. Uniji v Celju.

3. Centralno tajništvo Osred. društva usnarjev, katero se nahaja v Mariboru, se naj dodeli k centralnemu tajništvu SDU v Celju.

4. Osrednje društvo kem. delavcev se naj spoji s Splošno delavsko Unijo v Celju in naj pritegne

vse male stroke k sebi, kakor oblačilne, živilske itd. Sedež centrale se naj določi na kongresu sporazumno.

5. Če spojitve Osred. dr. kem. delavcev s SDU ni zrela, tedaj naj Osred. društvo kem. del. spremeni svoje ime v „Zvezo obrtnih in industrijskih delavcev“ ali pa „Unija industrijskih delavcev v Ljubljani“, katera naj pritegne vse male stroke v svoje podružnice.

6. Pravila in pravilnik naj se sestavijo po vzoru SDU.

7. Prispevki se naj določijo, kakršni so pri SDU, istotako tudi podpore, da ne bo razlik med dolžnostmi in pravicami članstva.

8. Novo nastala Unija iz Osred. društva kem. del. naj postavi takoj produktivno zadrugo za raznovrstne izdelke, ali pa naj stori to delavska pekarna na najširšem temelju.

9. Kongres naj sklene, da mora Konsumno društvo za Slovenijo kupovati vse predmete, izdelane od delavskih produktivnih zadrug, v kolikor podobne predmete konsumira.

10. Centrala Unije slov. rudarjev naj preseli svoj sedež iz Zagorja v Celje, ker je Celje sredina rudniške industrije.

Sodrugji delegati, na vas leži torej, da boste na kongresu sklepali za novo smer, ki bo koristnejša od sedanje. Razkol v politični organizaciji vas ne sme motiti, kajti razkol so povzročili tisti, ki niso prav delali, da bi imeli priliko skrivati se za razkol in klicati proletariati k zedinjenju. Zahtevajte strokovno zedinjenje po gorenjih smernicah in videli boste, kdo bo proti.

Dopisi.

Iz Črne. [Neznačajneži.] V Črni smo imeli in imamo tudi danes nekaj ljudi, ki ne morejo najti svojega mesta. Zdaj nekateri zopet govorijo, da pojdejo k Orjuni. Mi jim ne bomo kvarili apetita, ker jih poznamo, da ne spadajo nikamor. Če bi se ne poznali, bi morda še verjeli, da delajo po prepričanju, tako se pa barvajo ti tičari z novimi barvami kar čez noč, pa tudi v te barve pametni ljudje ne verjamemo. Nekoč Südmarkovec, Nemčur I. razreda, pod staro Avstrijo izdajalec vsakogar, hodor bi kaj zinil čez njeno korupcijo, po prevratu na jeziku najhujši socialist, potem Sokol in nazadnje, kar sem prej omenil — mislite, da vas bo Orjuna hotela? Saj vas ne more rabiti, ker če ne bo vsak dan frakelina, pa boste svojo današnjo neumrljivost ponudili komunistom, če bodo bolje plačali. Lepa mešanica bi bila, če bi obstajala organizacija, ki ima sedem barv, kakor po domače pravimo: božji stol ali mavričal! Smešno bi bilo slišati, kako se nekdanji Heilschreier in današnji Živio-kričač botata, Pač prilitkave duše; ki bodo tudi Orjuni samo v nadlego, ker bodo vedno ternale za frakelc šnopsa! — Poznavalec razmer.

Dopis z Dunaja. V inostranskih delavskih listih sem čital, da je jugoslovanska vlada razpustila Neodvisno delavsko organizacijo. Kaj naj rečemo k temu terorju? Čeprav bi bila ta stranka pod komunističnim krilom, bi morali ta teror obsojati. Če pogledamo malo po svetu, vidimo skoro povsod, da dopuščajo obstoj vsake stranke in ji dajo tudi več ali manj svobode za gibanje. Samo ta ljuba jugoslovanska in madjarska vlada, ti dve sestri hočeta imeti izjemo v Evropi. [Se fašistovska Italija ni razpustila niti komunistične stranke! Ur.] Gospod Pašić in Horthy sta ponosna na svojo reakcionarnost in skušata na vso moč potisniti ljudstvo na tla, ljudstvo seveda, ne tiste gospode, ki so povzročili svetovno vojno, ki kradejo in sleparijo, pa bi še vedno radi podjarmili vse državljane tako kakor srednjeveške sužnje. Mi državljani, če pridemo kam v inostranstvo, se moramo sramovati, ker imamo takšne gospode na vladi, da delajo vsej državi sramoto. Če se izgovarjate na Neodvisno stranko kot na teroristično organizacijo — čeprav ni znan niti en slučaj kakega terorja s te strani — zakaj pa ne razpustite tudi jugoslovanski fašizem — Orjuno? Saj je že dovolj škandalov napravil. Pardon — saj res: gospodje fašisti izvršujejo atentate samo na delavstvo, ne na kakšno „višjo osebnost!“ — Pa tudi ta izgovor nič ne velja. Mi smo za svobodo vsega ljudstva v državi, vse ljudstvo naj se prosto giblje. Z idejami hočemo, da pojdete vi kakor ono v volilni boj, nikakor pa ne s terorjem in orožjem. Mi nočemo, da bi vlada ščitila orožene nastope Orjune, pa čeprav sedijo v vladi moške, ki so stvarniki Orjune! Vi, državljani, pa glejte, kdaj boste pomedli s takimi metodami! Ves parlament je danes za teroristične metode, čeprav je gotovo malo manj nego vse ljudstvo absolutno proti njim! — F. O.

Kar vi potrebujete, to je Elzafluid. To je pravo domače sredstvo, katero prežene Vaše bolečine. Poizkusna pošiljka Din 27.— Lekarna Evg. V. Feller, Stubica Donja, Elzatrg št. 252. Hrvatska.

Lastnik: „Sloga“, r. z. z o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

25 VII. Tiskarna bratov Rumprēt v Krškem. 1100